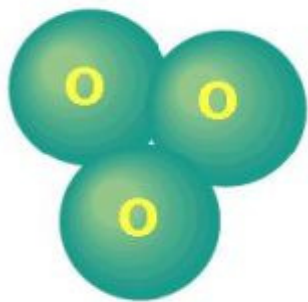

Bármennyire veszélyes is az ózon, ez a kékes színű, jellegzetes szagú, nagyon mérgező gáz, az embernek mégis sikerült felhasználnia a maga javára.

Érdekes anyag ez az ózon (O₃). Folyékony állapotban sötétkék, szilárdan pedig ibolyaszínű. Rendkívül instabil, igen könnyen bomlik, és a belőle felszabaduló oxigén agresszívan reagál környezetével. Neve a görög ozein („rossz szagot árasztó”) szóból ered. Szaga - amely még ötszázszoros (!) hígításban is érezhető - koncentrációjától függően hol klórra, hol szénára, szegfűre, kén-dioxidra emlékeztet. Ha közelebbről fel akarjuk ismerni, elegendő egy aktívan működő fénymásoló mellé állnunk és beleszippannunk a levegőbe, máris érezhetjük a furcsa, kicsit orrfacsaró szagot.

Egy agresszív anyag

A sztratoszféra 90 százalékban tartalmaz ózont. 30 kilométer magasan 10 ppm (pars pro mille) koncentrációban találhatjuk - ez minden élőlényre halálos koncentráció. A földi légkörben az élőlények számára elviselhető mennyiség a 0,1 ppm, ami köbméterenként csupán 200 mikrogrammot jelent. Már ez a mennyiség is képes azonban az UV-sugarak elnyelésére, megakadályozva a káros sugarak földi légkörbe jutását.

De bármilyen meglepő, az ózon a szmog egyik jelentős alkotóeleme is. Ennek az az oka, hogy rendkívül mérgező, reaktív molekuláról van szó. Az elektront leadó atomokkal reagálva megváltoztatja, illetve roncsolja azok normál szerkezetét, a biológiai struktúrákban megbontja a kettős kötések, a zsírsavakat lebontja, baktériumok, gombák, vírusok sejtmembránjait szétroncsolja.

Az 1830-as években Christian Friedrich Schönbein professzor figyelt fel e különös molekulára. Mikroorganikus ölé hatása miatt eleinte az iparban használták nagy előszeretettel különböző anyagok (víz, élelmiszer) tisztítására, fertőtlenítésére.

És mégis hasznos?

Gondolnánk, hogy az orvoslásban e rendkívül veszélyes anyag mint terápiás fegyver felhasználható? Pedig igen! Az ózon ugyan az egyik legkárosabb molekula, azonban ha a bomlása során felszabaduló oxigént kis mennyiségben juttatjuk a bőrre vagy a véráramba, az terápiás hatású.

Az általános medicinában vérkeringési problémák orvoslására használják, gyógyítják vele az érszűkületeket is. Ha túlzottan magas a vér húgysav- vagy vérzsírszintje, esetleg ingadozó a vércukorszint, kiegészítő terápiaként az ózont vérbe juttatva jelentős javulást lehet elérni. Meglepő, de a szédüléssel járó betegségek, a migrén, a fülzúgás, az alvási problémák is kezelhetők ózonnal.

A különböző ízületi bántalmak, lumbágó, isiász esetén, valamint izomfájdalmakra szintén az egyik kiegészítő módszer az ózon alkalmazása.

A rákos megbetegedések gyógyításakor alternatív kezelésnek bizonyulhat. Kiváló szer bőrfelületen, szövetekben keletkező gyulladások kezelésére. Így a pattanásos, ekcémás bőr is kezelhető ózongázzal. Allergiás megbetegedésekben nagy sikerrel alkalmazzák.

Az elmúlt évtized újabb vívmánya a fogászati alkalmazás. **Az ózonfogászat** legnagyobb előnye, hogy teljesen fájdalommentes és nincs szükség a szuvasodásnak indult fogszövet feltárására, valamint annak fúróval történő eltávolítására, sem pedig a súlyosabb esetekben alkalmazott gyökérkezelésre.

De nem csupán a fúró elkerülése miatt érdemes felkeresni az ózonfogászattal foglalkozó rendelőket, mert az ózonterápia afták, herpeszek és gombás betegségek megszüntetésére, fogínygyulladás kezelésére, kihúzott fog helyének fertőtlenítésére és fájdalommentesítésére, fogimplantátum utáni gyulladáscsökkentésre, valamint a fogcsiszolás után esetlegesen fellépő vérzés csillapítására egyaránt kiválóan alkalmas módszer.

Forrás: dr. Várnagy Éva